

Η ΕΝ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Όταν λοιπὸν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐφθασα διὰ τοῦ τι-

θηροδρόμου εἰς τὴν πρώτευουσάν τῆς Σκωτίας, ἦτον
νύξ βαθεῖα, καὶ ἐκτὸς μελανῶν ὄγκων πυργουμένων
ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου, οὐδὲν ἐδυνάμην νὰ διακρίνω

τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ
χαρακτῆρος τῆς πό-
λεως· ἀπερίσπαστος δ'
ἐκ τῆς θέας αὐτῆς, ἡ-
μην παραδεδομένος εἰς
τὰς σκέψεις μου ἐνῶ
τὴν διηρχόμην, καὶ διε-
λογιζόμην ὅτι μόλις
πρὸ τριῶν ἐβδομάδων
τὴν Ἑλλάδα ἐγκαταλεί-
ψας, ἰδοὺ εὐρισκόμην ἤ-
δη εἰς τὴν ἄλλην τῆς
Εὐρώπης ἐσχατιάν, ἧς
οὐδὲ τὴν ὑπάρξιν ὑπό-
πτειον καὶ οἱ Ἕλληνες
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς δό-
ξης των, καὶ ἐκ τῆς
πατρίδος τῆς ὀμίχλης
καὶ τῶν ἀνέμων, ἡ φαν-
τασία μ' ἐρερεν ὁπίσω
εἰς τὴν γῆν τοῦ ἡλίου.
Αὕτη ἡ τροσὴ τῶν δια-
λογισμῶν μου ἦν αἰτία,
φαινεται, ὅτι δι' ὅλης
τῆς νυκτὸς ἐβλεπον τὰς
Ἀθήνας καθ' ὕπνον. Τὴν
δ' αὖγην, ἅμα τοῦ λυ-
καυγιοῦς ὑποφώσκοντος,
ἐξύπνησα, καὶ ἐσπύσα
νὰ ἰδῶ τὴν πόλιν, ἥτις
φημίζεται ἡ ὠραιότερα
τῆς ἀρκτου. Ἀλλ' ὅ-
ποία ὑπῆξεν ἡ ἐκπλη-
ξίς μου, ὅταν εἶδα ἐξα-
καλουθοῦν ἐμπρὸς μου
τὸ νυκτερινὸν φάντασμα, ὅ-
ταν εἶδα τὰς Ἀθήνας
πρὸ ὀρθαῖνών μου! Ἐ-
κεῖ ἦτον καὶ ἡ Ἀκρό-
πολις, καὶ ἡ κατὰ πό-
λιν, καὶ παρ' αὐτὴν ὁ
ψοῦτο ὁ Λυκαβητός, καὶ
ὑπ' αὐτὴν ἐξετείνετο τὸ
δενδρόφυτον πεδίου, καὶ
εἰς ἀτόπτασιν μετ' αὐτὸ
ἐσπιλθεν ἡ γλαυκὴ θα-
λάσσα! Ἡ ὁμοιότης ἦ-
τον τοσαύτη, ὥστε ἤρ-
χισα νὰ διανοήσω ἂν ὁ-
νειρεύομαι ἢ ἂν ἐγγι-
γοῦμαι ἂν ἄλτρωι· ὡδρι-
πόρησα μακρὰν τῶν Ἀλ-
θηνῶν, ἢ ἂν αἱ Ἀθῆ-
ναι δὲν συνωδοπόρηεν
μετ' ἐμοῦ.

Τὸ Ἑδιμβούργον.

